

Non-Fungible Token Resale Privileges in US and EU Law

Mahdi Babaei¹, Mohammad Babapour^{2*}, Meysam Islami³

1. PhD student of Law, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

2. ... of Law, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

3. ... of Law, Islamic Azad University, Tehran, Iran.

ARTICLE INFORMATION

Article Type: Original Research

Pages: 95-122

Article history:

Received: 10 Nov 2023

Edition: 23 and 2. 24

Accepted: 3 Apr 2024

Published online: 1 Oct 2024

Keywords:

royalty, resale, non-fungible tokens, smart contract.

Corresponding Author:

Mohammad Babapour

Address:

Iran, Tehran, Islamic Azad University of Varamin Pishva Branch, Faculty of Humanities, Department of Law.

Orchid Code:

Tel:

Email:

Mbdb.pour20050@gmail.com

ABSTRACT

Background and Aim: Influenced by the rise of the internet, social media, non-fungible tokens and blockchain technology, there have been many changes in the way people use and commercialize art. The purpose of the article is to validate the resale rights of irreplaceable tokens in smart contracts in the laws of the United States, the European Union and some other countries such as Brazil and Australia, so that the implementation of this security right is considered in the laws of Iran. The smart contract contract allows the creation of valid transactions without intermediaries.

Materials and Methods: This article is descriptive and analytical. Materials and data are also qualitative and data collection was used in collecting materials and data.

Ethical Considerations: In this article, the originality of the texts, honesty and trustworthiness are respected.

Findings: Resale royalties in US law are addressed in US copyright law, as well as in the copyright law of the European Union, the Andean Community, the African Intellectual Property Organization, Australia, and Brazil. Due to the lack of resale rights in some countries such as Iran, many artists, including visual artists, have been forced to create tools by which fair fee for their work in addition to the initial sale.

Conclusion: emergence and use of non-fungible tokens and blockchain technology to facilitate resale royalties among digital visual artists provides enough positive reasons for legislators and the implementation of such a right has practical potential and is possible.

Cite this article as:

Babaei M, Babapour M, Islami M. Non-Fungible Token Resale Privileges in US and EU Law. *Economic Jurisprudence Studies*. 2024.

دوره ششم، شماره پیاپی ۵، سال ۱۴۰۳

امتیاز فروش مجدد توکن‌های غیر قابل تعویض در حقوق آمریکا و اتحادیه اروپا

مهدی بابائی^۱، محمد باباپور^{۲*}، میثم اسلامی^۳

۱. دانشجوی دکتری گروه حقوق، دانشکده علوم انسانی، واحد ورامین-پیشوا، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.
۲. استادیار، گروه حقوق خصوصی، دانشکده علوم انسانی، واحد ورامین-پیشوا، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.
۳. استادیار، گروه حقوق خصوصی، دانشکده علوم انسانی، واحد ورامین-پیشوا، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: تحت تأثیر ظهور اینترنت، رسانه‌های اجتماعی، توکن‌های غیر قابل تعویض و فناوری بلاک‌چین، تغییرات زیادی در نحوه استفاده مردم و تجاری‌سازی آن‌ها از هنر ایجاد شده است. هدف مقاله اعتبارسنجی حق امتیاز فروش مجدد توکن‌های غیر قابل تعویض در قراردادهای هوشمند در حقوق آمریکا، اتحادیه اروپا و برخی کشورهای دیگر مانند برزیل و استرالیا است برای اینکه اجرای این حق امتیاز در حقوق ایران مورد توجه قرار گیرد. قرارداد قرارداد هوشمند امکان ایجاد تراکنش‌های معتبر بدون واسط را فراهم می‌کند.

مواد و روش‌ها: مقاله حاضر توصیفی تحلیلی است. مواد و داده‌ها نیز کیفی است و از فیش‌برداری در گردآوری مطالب و داده‌ها استفاده شده است.

ملاحظات اخلاقی: در این مقاله، اصالت متون، صداقت و امانت‌داری رعایت شده است.

یافته‌ها: حق امتیاز فروش مجدد در حقوق آمریکا در قانون کپی‌رایت این کشور و همچنین در قانون کپی‌رایت اتحادیه اروپا، جامعه آند، سازمان آفریقایی مالکیت فکری، استرالیا و برزیل مورد توجه قرار گرفته است. به دلیل فقدان حق امتیاز فروش مجدد در برخی کشورها مانند ایران، بسیاری از هنرمندان از جمله هنرمندان تجسمی به تنهایی مجبور به ایجاد ابزارهایی شده‌اند که به وسیله آن بتوانند هزینه منصفانه کار خود در غیر از فروش اولیه را نیز دریافت نمایند.

نتیجه: ظهور و استفاده از توکن‌های غیر قابل تعویض و فناوری بلاک‌چین برای تسهیل حق امتیاز فروش مجدد در میان هنرمندان تجسمی دیجیتال، دلایل مثبتی کافی در اختیار قانون‌گذاران قرار می‌دهد و پیاده‌سازی چنین حقی پتانسیل عملی داشته و امکان‌پذیر است.

اطلاعات مقاله

نوع مقاله: پژوهشی

صفحات: ۹۰۵-۹۲۲

سابقه مقاله:

تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۰۸/۲۶

تاریخ اصلاح: ۱۴۰۲/۱۱/۰۳

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۱/۱۵

تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۰۷/۱۰

واژگان کلیدی:

حق امتیاز، فروش مجدد، توکن‌های غیر قابل تعویض، قرارداد هوشمند.

نویسنده مسئول:

محمد باباپور

آدرس پستی:

ایران، تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد ورامین-پیشوا، دانشکده علوم انسانی، گروه حقوق.

کد ارکید:

تلفن:

پست الکترونیک:

Mbaoapouf20050@email.com

۱. مقدمه

بررسی کند. علاوه بر این، با فرصت به دست آمده پس از برگزیت برای کنار گذاشتن الزامات پرداخت حق امتیاز فروش مجدد اتحادیه اروپا بر اساس دستورالعمل EC/۸۴/۲۰۰۱، انگلستان تصمیم گرفت هم‌چنان این قانون را نگه دارد و در ژانویه ۲۰۲۱ اعلام کرد که «در بریتانیا برای نزدیک به ۱۴ سال، حق فروش مجدد هنرمندان درآمدی ضروری برای هزاران هنرمند و آثارشان فراهم کرده است». بازار توکن‌های غیر قابل تعویض در سال‌های ۲۰۲۱-۲۰۲۲ با فروش سریع و فروش مجدد مکرر توکن‌های غیر قابل تعویض به حرکت در آمد و به دنبال آن توانست در زمستان سرد کریپتویی این روزها، رکوردی به یاد ماندنی ثبت کند. با بلوغ هر چه بیشتر بازار هنر توکن‌های غیر قابل تعویض و اینکه با امید به اینکه در رکود فعلی دوام بیاورد، این احتمال وجود دارد که مردم به الگوی سنتی‌تر خرید و نگهداری از توکن‌های غیر قابل تعویض هنری بازگردند که در این صورت، انتظار جریان درآمد منفعلانه مستمر از توکن‌های غیر قابل تعویض‌های فروخته‌شده را از بین می‌برد. پژوهش‌های متعددی در زمینه توکن‌های غیر قابل تعویض انجام شده است: علی کلانتری، مهران بهرام ارجاوند، فاطمه کمالی‌نژاد و یگانه خراط (۱۳۹۹) در مقاله‌ای به بررسی فرصت‌ها و چالش‌های بازار توکن‌های غیر قابل تعویض و جایگاه آن در روابط تجاری پرداخته‌اند. امیرحسین میراشرفی (۱۴۰۱) نیز در مقاله‌ای تأثیر تکنولوژی بلاکچین بر کاربرد توکن‌های بی‌همتا و سرمایه‌گذاری در آن‌ها را بررسی کرده است. هم‌چنین امیررضا محمودی و سیده مهشید میری بالاچورشری (۱۴۰۱) در مقاله‌ای، مکانیزم‌های بیمه

به‌طور سنتی به حق امتیاز فروش مجدد حتی در جامعه هنری نیز با شک و تردید نگریده می‌شود. زیرا تنها تعداد کمی از هنرمندان برجسته، پرفروش و پردرآمد، واقعاً از فروش مجدد چندانگانه آثار خود که باعث ایجاد حق امتیاز فروش مجدد می‌شود، بهره‌مند شده‌اند. برای اینکه مبالغ به عدد معتنا بهی برسد، باید فروش مجدد آثار با قیمت‌هایی بالاتر و بالاتر و به‌طور منظم انجام شود؛ اما در واقعیت، بسیاری از آثار هنری خریداری و نگهداری می‌شوند نه این‌که مجدداً فروخته شوند. دو مطالعه طولانی مدت بزرگ (وو، ۱۹۹۸؛ کمپ، ۱۹۸۰) به این نتیجه رسیدند که تنها تعداد بسیار کمی از هنرمندان می‌توانند مبالغ قابل توجهی از حق امتیاز فروش مجدد دریافت کنند. در مورد تحقیقات وو که جامع‌ترین مطالعه از میان دو مطالعه پیش‌گفته محسوب می‌شود، تنها ۰.۱۵ درصد از ۲۳۳۰۰۰ هنرمند حاضر در این مطالعه، فروش مجدد بالای ۱۰۰۰ دلار داشتند که تازه ممکن است در طول ۵۱ ماه بعد از فروش به دست آمده باشد؛ و از میان آن گروه، تنها پنج هنرمند عددی برابر با ۵۵ درصد از فروش مجدد را به خود اختصاص دادند. اگر نام شما ویلم دی کونینگ، جاسپر جانز، روی لیختنشتاین، فرانک استلا یا رابرت راشنبرگ باشد، خبر خوبی است؛ اما اگر چنین نباشد، خبر خوبی نخواهد بود. در سال ۲۰۱۳، دفتر کمی‌رایت ایالات متحده تمامی استدلال‌ها و شواهد موجود بر له یا علیه این حق را مجدداً بررسی کرده و موافقت نمود که حق امتیاز فروش مجدد فقط می‌تواند برای تعداد کمی از هنرمندان سود قابل توجهی داشته باشد. با این حال دفتر فوق به کنگره توصیه کرد که این موضوع را

کشورها مانند ایران، بسیاری از هنرمندان از جمله هنرمندان تجسمی به‌تنهایی مجبور به ایجاد ابزارهایی شده‌اند که به وسیله آن بتوانند هزینه منصفانه کار خود در غیر از فروش اولیه را نیز دریافت نمایند.

۵. بحث

۵-۱. حق امتیاز فروش مجدد توکن‌های غیر قابل تعویض در قراردادهای هوشمند در حقوق آمریکا

در این قسمت به بررسی حق امتیاز فروش مجدد توکن‌های غیر قابل تعویض در قراردادهای هوشمند در حقوق آمریکا پرداخته می‌شود.

۵-۱-۱. شمولیت یا عدم شمولیت قراردادهای هوشمند توکن‌های غیر قابل تعویض که دستور پرداخت حق‌الامتیاز فروش مجدد را صادر می‌کنند تحت قانون حق مالکیت معنوی (کپی-رایت)

این امکان وجود دارد که همان طرف‌ها یا سایرین دارای منافع مشابه همان استدلال‌هایی را علیه اجرا و استفاده از قراردادهای هوشمند حق امتیاز فروش مجدد توکن‌های غیر قابل تعویض اقامه کنند که برای شکست قانون حق امتیاز فروش مجدد کالیفرنیا مطرح شدند. تفاوت اصلی در اینجا این است که قانون کالیفرنیا نوعی اعلامیه اجرایی و واقعی از قانون کالیفرنیا بود و شرایط آن قابل چشم‌پوشی یا دور زدن آن از طریق پیمان‌های بین دو نفر نیست. قانون ایالت را نمی‌توان به دلیل تداخل با بخشی از حقوق اولیه فروش ذیل قانون مالکیت معنوی (کپی‌رایت) و حقوق

توکن‌های غیر مثلی را مورد بررسی قرار داده‌اند. تمایز و نوآوری مقاله حاضر نسبت به پژوهش‌های انجام‌شده این است که هدف مقاله حاضر بررسی این سوال است که رویکرد حقوق آمریکا و قوانین اتحادیه اروپا نسبت به حق امتیاز فروش مجدد توکن‌های غیر قابل تعویض چگونه است؟ لازم به ذکر است که قرارداد هوشمند یک پروتکل کامپیوتری برای ایجاد یا بهبود قرارداد است. قرارداد هوشمند امکان ایجاد تراکنش‌های معتبر بدون واسطه را فراهم می‌کند. این تراکنش‌ها قابل پیگیری و غیر قابل برگشت هستند. به‌منظور بررسی سؤال مورد اشاره ابتدا حق امتیاز فروش مجدد توکن‌های غیر قابل تعویض در قراردادهای هوشمند در حقوق آمریکا و سپس قوانین اتحادیه اروپا و برخی کشورهای دیگر مانند برزیل و استرالیا بررسی می‌شود.

۲. مواد و روش‌ها

مقاله حاضر توصیفی-تحلیلی است. مواد و داده‌ها نیز کیفی است و از فیش‌برداری در گردآوری مطالب و داده‌ها استفاده شده است.

۳. ملاحظات اخلاقی

در این مقاله، اصالت متون، صداقت و امانت‌داری رعایت شده است.

۴. یافته‌ها

حق امتیاز فروش مجدد در حقوق آمریکا در قانون کپی‌رایت این کشور و همچنین در قانون کپی‌رایت اتحادیه اروپا، جامعه آند، سازمان آفریقایی مالکیت فکری، استرالیا و برزیل مورد توجه قرار گرفته است. به دلیل فقدان حق امتیاز فروش مجدد در برخی

بپردازید». بخشی که قراردادی عادی است آن بخش است که توکن‌های غیر قابل تعویض دارای فهرستی از شرایط و ضوابط مختص به خود برای فروش عرضه می‌گردد و برخی یا همه این شرایط را می‌توان در خود قرارداد هوشمند کدگذاری کرد. این واقعیت که نوعی قرارداد «الحاقی» یا ماهیت «پیوستگی» در مورد شرایط فروش یک توکن‌های غیر قابل تعویض وجود دارد، توضیح داده شده است. زیرا قرار است معاملات توکن‌های غیر قابل تعویض بدون کاغذ، بدون مذاکره و «بدون اعتماد» به معنی واقعی این عبارت در صنعت بلاک‌چین و جامعه کریپتو باشد (به معنای اینکه نیازی به اعتماد نیست. کد موجود خود مراقب همه چیز خواهد بود)؛ اما در نهایت شرایط فروش همچنان جزئی از شرایط قرارداد است (مایکل دی، ۲۰۲۱، ۱۰۷۱).

شرایط اولیه قرارداد خرید و فروش نباید صرف اینکه این شرایط از مقررات پیش‌فرض قانون حق انتشار منحرف شده‌اند، مقدم بر قانون کپی‌رایت شمرده شود. حوزه نهم دادگاه استیناف این مسئله را تشخیص داده و در حکم قطعی بیان نموده است: «شاکیان در تفاوت بین قانونی که یک عمل را مجاز می‌شمارد و قانونی که نسبت به عملی التزام ایجاد می‌کند دچار سوءفهم شده‌اند. قانون کپی‌رایت فدرال فقط از اولین فروش محافظت می‌کند و با ممنوع نکردن به هنرمند و خریدار اولیه این اجازه را می‌دهد که در رابطه با فروش‌های بعدی ترتیبات خصوصی بین یکدیگر تعیین نمایند». با این حال، CRRRA نوعی محدودیت در قرارداد است. زیرا هنرمند و خریدار نمی‌توانند حول محور حق فروش مجدد [حق استمرار، به معنای حقی بر حق امتیاز فروش مجدد]

توزیع ذیل قانون حق نشر تحت ماده ۱۷ قانون مالکیت معنوی مواد ۱۰۶ (۳) و ۱۰۹ (الف)، از شروط قانونی مستثنی کرد و بنابراین نمی‌توان تغییری در حقوق نشر و محدودیت‌های فروش اولیه ایجاد کرد و نیز نمی‌توان این قانون را مقدم بر قانون حق نشر آمده در قوانین ایالتی قرار داد. حوزه نهم دادگاه استیناف ایالات متحده آمریکا می‌گوید: «CRRRA [قانون حق امتیاز فروش مجدد کالیفرنیا] دقیقاً برای اصلاح و جایگزینی با دکتترین فروش اولیه طراحی شده و به هنرمندان حق می‌دهد حداقل مقداری از مبلغ اثر در هر فروش پس از فروش اولیه را نیز دریافت نمایند. در همین حال، قانون حق امتیاز فروش مجدد کالیفرنیا، حق مصرح در قانون انتشار فدرال هنرمندان را از انتقال کامل کپی‌های آثار هنری خود منع می‌کند. در واقع، قانون حق امتیاز فروش مجدد کالیفرنیا، یک محدودیت غیر قابل انکار برای انتقال مالکیت ایجاد می‌کند. این اصلاح و تداخل با اصل ۱۷ قانون مالکیت معنوی مواد ۱۰۶ (۳) و ۱۰۹ (الف) حقوق همان موردی است که باعث می‌شود قانون کالیفرنیا محکوم شود.

خرید و فروش توکن‌های غیر قابل تعویض و شرایط و ضوابط این خرید و فروش در نهایت توسط قانون قراردادها کنترل می‌شود. عبارت قانون قرارداد از نام «قرارداد» هوشمند نمی‌آید؛ زیرا این اصطلاح تا حد زیادی نامی اشتباه محسوب می‌گردد. قراردادهای هوشمند چندان هم هوشمند نیستند زیرا کارها را به صورت خودکار و با کدی که برای آن‌ها نوشته شده، و نه خلاقانه، انجام می‌دهند. این کد به صورت «اگر X، سپس Y» کار می‌کند: «در صورت فروش مجدد، پس درصدی از حق امتیاز فروش مجدد را به سازنده

دستی که شرط قرارداد فروش یک توکن‌های غیر قابل تعویض است می‌تواند به صورت پیمانی که باید به مورد اجرا گذاشته شود و به صورت یک قید بار مالی (مالیات) فروش مجدد توکن‌های غیر قابل تعویض تلقی شود؛ اما اگر چنین شرایطی در قانون قراردادها مجاز باشد و اگر خریدار با فروش تحت این شرایط موافقت می‌کند، این مسئله حقی که احیاناً با عمل واگذاری حق انتشار و دکترین فروش اولیه هم-پوشانی داشته یا آن را از بین ببرد، ایجاد نمی‌کند.

۵-۱-۲. قابل دست‌یابی بودن حق امتیاز فروش مجدد در داخل ایالات متحده از طریق پذیرش فناوری‌های نوظهور

اگرچه تاریخچه حق امتیاز مستمر از فرانسه سرچشمه می‌گیرد و از منظر نظریه پردازی، بیشتر بر اساس انسانیت استوار است تا رویکرد رایج‌تری که در ایالات متحده شناخته شده و از سودآوری نشات می‌گیرد، با این حال، حق امتیاز فروش مجدد آثار هنرمندان تجسمی صرفاً یک حق اخلاقی نیست؛ بلکه حقی اقتصادی نیز محسوب می‌شود (فیشر، ۲۰۱۷). به دلیل دوگانگی این حق، اجرای حقوق امتیاز فروش مجدد برای هنرمندان تجسمی دیجیتال در ایالات متحده برخلاف سنت‌ها نخواهد بود (ماسترنگلو؛ دی سوئیت، ۲۰۱۸: ۲۳-۹۵). در عوض، هدف قانون اساسی مبنی بر «ارتقای پیشرفت علوم و هنرهای مفید» از طریق ایجاد انگیزه مناسب برای هنرمندان جهت ادامه خلق آثار بیشتر در راستای منافع عامه مردم بیش از پیش حاصل خواهد شد. نگرانی‌های مطرح شده توسط مخالفان در اوایل دهه ۱۹۹۰ و ۲۰۱۳ در مورد حق امتیاز فروش مجدد را می‌توان توجیه‌پذیر و معقول دانست، به‌ویژه

قراردادی منعقد نمایند. امکان تحصیل حق پرداخت‌های آتی از طریق یک قرارداد خصوصی بر اینکه آیا مجوز قانونی این حق بر قانون فدرال مقدم شمرده می‌شود هیچ تأثیری ندارد.

همه خریداران و فروشندگان توکن‌های غیر قابل تعویض‌ها باید این قوانین بنیادین را بدانند. خریدار توکن‌های غیر قابل تعویض که یک توکن‌های غیر قابل تعویض خریداری می‌کند باید بداند که این مال ممکن است دارای درصد حق امتیاز فروش مجدد باشد، به خصوص اگر در OpenSea، بزرگ‌ترین پلت‌فرم فروش و فروش مجدد در تجارت توکن‌های غیر قابل تعویض، خریداری شود. بررسی سریع فهرست توکن‌های غیر قابل تعویض یا کدگذاری قرارداد هوشمند توکن‌های غیر قابل تعویض می‌تواند بر این مسئله صحنه بگذارد. اگر شرایط فروش مجدد درج نشده باشد، خریدار توکن‌های غیر قابل تعویض می‌تواند به دنبال معاملاتی باشد که در آن فروشنده توکن‌های غیر قابل تعویض را بدون کدگذاری حق امتیاز فروش مجدد در قرارداد هوشمند، ایجاد کرده و به فروش می‌رساند. هرچند این عمل قاعده رفتاری و اخلاق جامعه، رمزنگاری در مورد انجام تراکنش‌های بدون کاغذ، بدون مذاکره و بدون اعتماد را نقض می‌نماید؛ اما انجام آن ممکن است (چاو، ۲۰۲۱، ۲۱۱).

قراردادها همیشه شرایط و اجرای حق انتشار را تغییر می‌دهند. به عنوان مثال می‌توان به مجوزهایی اشاره کرد که نحوه اجرای بند ۱۷ قانون مالکیت معنوی ماده ۱۰۶ در مورد حقوق متعلق یا تحت کنترل صاحب اثر را تعیین می‌نماید (مایکل دی، ۲۰۲۱، ۱۰۷۱). پرداخت حق امتیاز فروش مجدد پایین

خلق کرده و در پیشرفت «علوم و هنرهای مفید» مشارکت داشته باشند. همچنین به ایالات متحده اجازه می‌دهد تا خود را با کنوانسیون برن سازگارتر نموده و ایالات متحده را وارد عصر جدیدی کند که در آن می‌تواند بخشی از دنیای هنر و صاحب بازاری بزرگتر باشد. با توجه به آنچه در صنعت موسیقی و پیشرفت‌های فناوری دیده می‌شود، در مورد هنرمندان تجسمی به منظور پذیرش و تطبیق دادن فناوری با زندگی روزمره‌مان، باید تغییرات لازم در قوانین کنونی مالکیت معنوی (کپی‌رایت) ایجاد شود.

برقراری حقوق امتیاز فروش مجدد برای هنرمندان تجسمی دیجیتال، مزد عادلانه‌ای برای هنرمند فراهم کرده و فرصت بیشتری برای هنرمندان جوامع اقلیت فراهم می‌کند. علاوه بر این، «هرچند فقدان حق امتیاز فروش مجدد هنرمندان در ایالات متحده به-طور کلی برای هنرمندان مضر است، به‌ویژه برای هنرمندانی آسیب‌رسان است که در برهه‌های بعدی زندگی‌شان مورد تحسین قرار می‌گیرند از جمله هنرمندان رنگین‌پوستی که آثارشان مدت‌ها به دلیل نژادپرستی سیستماتیک کم‌ارزش تلقی می‌گرد» (پاکارد، ۲۰۲۰، ۸۹). طبقه و نژاد نقش مهمی در دنیای هنر و بازار هنر دارند (مکسول، ۲۰۲۰، ۱۱۹). بسیاری از هنرمندانی که در اقلیت هستند یا از طبقات اقتصادی-اجتماعی پایین‌تری آمده‌اند، نمی‌توانند مانند هم‌تایان سفیدپوست و ثروتمند خود آموزش رسمی دریافت کنند (مکسول، ۲۰۲۰). سیستم کنونی که در آن هنرمندان مزد دریافت می‌کنند، اساساً نسبت به این مسائل طبقاتی و نژادی تعصب دارد (مکسول، ۲۰۲۰، ۱۲۱)، بنابراین بسیاری از اقلیت‌ها و هنرمندان

وقتی این مخالفت‌ها از دریچه‌ی آن برهه‌ی زمانی خاص مشاهده شود (آلیسون شتن، ۲۰۱۷، ۱۰۵). با این حال، می‌توان با پذیرش و ادغام فناوری‌های جدید برای پیشبرد مقاصد قانون اساسی، بسیاری از نگرانی‌های قبلی را برطرف کرد. قراردادهای هوشمند در زمان فروش مجدد توکن صرفاً امکان پرداخت حق امتیاز به ایجادکننده اصلی را فراهم می‌کنند؛ ولی پرداخت آن را تضمین نمی‌کنند. راه‌هایی برای پرداخت حق امتیاز فروش مجدد وجود دارد. اولاً، مکانیسم راه‌اندازی یک توکن برای پرداخت حق امتیاز فروش مجدد وابسته به استاندارد بلاک‌چین مورد استفاده بوده و حتی می‌تواند وابسته به پلت‌فرم بازار مورد استفاده باشد. این بدان معناست که دارندگان توکن این امکان را دارند که توکن خود را از پلت‌فرم ایجادکننده اصلی به یک کیف پول خارج از پلت‌فرم منتقل کرده و سپس توکن را در یک پلت‌فرم بازاری بفروشند که از نظر معماری کاملاً متفاوت بوده و از پروتکل‌های قراردادهای هوشمند پلت‌فرم اصلی (مبدأ) استفاده نمی‌کند (به‌عنوان مثال، در یک پلت‌فرم بازار در یک بلاک‌چین دیگر).

۵-۱-۳. دلایل سیاست‌گذاری در اجرای حقوق

امتیاز فروش مجدد آثار هنرمندان تجسمی دیجیتال

هرچند بسیاری از مخالفان بر این باورند که اجازه دادن به برقراری حق امتیاز در داخل ایالات متحده مخل اهداف برگرفته از قانون کپی‌رایت است (آلیسون شتن، ۲۰۱۷، ۱۰۵)، دلایل بسیاری اجرای آن را چه از نظر اخلاقی و چه بر اساس سیاست توجیه می‌کند. استفاده از حق امتیاز فروش مجدد به هنرمندان انگیزه‌ای اقتصادی می‌دهد تا آثار هنری بیشتری

با ادغام دنیای دیجیتال با دنیای فیزیکی واقعی، نادیده گرفتن اهمیت و ضرورت رسانه‌های دیجیتال مانند توکن‌های غیر قابل تعویض، بلاک‌چین و قراردادهای هوشمند برای پیشبرد هدف قانون حق مالکیت معنوی و حمایت از آن، نادیده گرفته می‌شود. با توجه به موارد فوق، بیش از هر چیز می‌توان به این نتیجه نایل شد که پایه‌گذاری و اجرای حقوقی همانند حق امتیاز فروش مجدد هنرمندان آثار تصویری دیجیتال ضروری است. اگرچه استدلال‌های ارائه‌شده توسط مخالفان در مورد حقوق مصرح در حق امتیاز فروش مجدد را می‌توان در چارچوب و بستر سنتی قابل توجیه دانست، اما این نگرانی‌ها با ظهور فناوری‌های جدید برطرف می‌شوند.

استدلال‌های ارائه‌شده توسط مخالفان در مورد حقوق مصرح در حق امتیاز فروش مجدد می‌تواند در درجه اول، اگر نه به‌طور کامل، توسط توکن‌های غیر قابل تعویض، بلاک‌چین و قراردادهای هوشمند رفع شوند. اولین دلیل مبنی بر اینکه اجرای حقوق مصرح در حق امتیاز فروش مجدد آثار، به دلیل مزایایی که تنها به نفع تعداد معدودی از هنرمندان است و به اکثر هنرمندان آثار دیگر انگیزه چندانی نمی‌دهد (میون، ۲۰۱۳، ۴۸۴)، را می‌توان با بررسی ظهور و جنونی که حول محور توکن‌های غیر قابل تعویض در جهان شکل گرفته رد نمود. بسیاری از هنرمندان، عمدتاً آن‌هایی که ناشناخته هستند، به بازارهای دیجیتال در بلاک‌چین هجوم آورده‌اند تا از مزایای اقتصادی سهل‌الوصول بابت فروش اولیه و حق امتیاز فروش مجدد حاصل از فروش بعدی بهره ببرند (مکسول، ۲۰۲۰، ۱۱۴). این مزایای اقتصادی که هنرمندان از طریق فروش‌های بعدی تجربه کرده‌اند

اجتماعی- اقتصادی طبقات پایین‌تر دستمزد مناسب متأثر از مشارکت‌شان در فعالیت‌های هنری جامعه را دریافت نمی‌کنند. به دلیل این مسائل، بسیاری از هنرمندان جوامع اقلیت وارد بازارهای دیجیتال شده و گروه‌هایی ایجاد کرده‌اند که برای فروش مجدد آثارشان حق امتیاز فروش مجدد می‌پردازند. یکی از این گروه‌ها تحت عنوان **Souls Down Deep Foundation** گامی فراتر برداشته و مقدماتی فراهم کرده تا هنرمندان فعال در مجموعه حق امتیاز فروش مجددی برابر با پنج درصد از هر فروش مجدد آثارشان دریافت کنند تا شکاف بین هنرمندان اقلیت و هم‌تایان سفیدپوست‌شان پر شود (مکسول، ۲۰۲۰). برای بهره‌مندی کامل از برابری واقعی و دستمزدهای عادلانه، دروازه‌هایی که دنیای هنر و صاحبان قدرت بسته نگه‌شان داشته‌اند باید گشوده شود. تنها راه عادلانه و مناسب برای دستیابی به برابری واقعی بین هنرمندان از طریق احیای حق امتیاز فروش مجدد برای این هنرمندان است.

علاوه بر این، با استفاده از توکن‌های غیر قابل تعویض در بلاک‌چین، هنرمندان می‌توانند مخاطبان خود را گسترش دهند، در نتیجه هدف کنگره برای ترویج هنر و علوم را بیشتر برآورده کرده و به هنرمندانی محروم این امکان را می‌دهد که بازار خود را بیش از آنچه در دنیای فیزیکی انجام امکان انجامش را دارند گسترش دهند (ریکتسون؛ گینزبورگ، ۲۰۰۶: ۱۱-۵۴).

۵-۱-۴. اثبات توجیه حق امتیاز فروش مجدد با استفاده از توکن‌های غیر قابل تعویض، بلاک‌چین و قراردادهای هوشمند

توکن‌های غیر قابل تعویض در طول ظهور خود ثابت کرده‌اند که اجرای حقوق مصرح در حق امتیاز فروش مجدد اثرات نامطلوبی را که بسیاری از مخالفان از آن می‌ترسیدند، نداشته است. همان‌طور که در بسیاری از موارد دیده می‌شود، توکن‌های غیر قابل تعویض به‌طور مؤثر این حقوق مصرح در حق امتیاز را فراهم کرده، بازار هنر را حفظ نموده، و هیچ اختلالی در این بازار ایجاد نکرده‌اند. همان‌طور که با نگاه عملکرد اعطای این حقوق از طریق توکن‌های غیر قابل تعویض، بلاک‌چین و قراردادهای هوشمند قابل استنباط است، این قانون مشکلات بسیار کمی در اجرای حق امتیاز فروش بعدی آثار هنرمندان دیجیتال به‌وجود آورده است. به‌دلیل موفقیت‌های هنرمندان در اثر استفاده از این توکن‌های غیر قابل تعویض، به‌وضوح می‌توان گفت که فناوری توکن‌های غیر قابل تعویض، بلاک‌چین و قراردادهای هوشمند ثابت کرده که اجرای حقوق مصرح در حق امتیاز فروش مجدد در ایالات متحده امری شدنی است.

اگرچه توکن‌های غیر قابل تعویض ویتترین روشی از دست‌یابی به حقوق حق امتیاز فروش مجدد در ایالات متحده ارائه کرده‌اند، توجه به این نکته ضروری است که طبق گزارش داده‌های توکن‌های غیر قابل تعویض در تاریخ ژوئیه ۲۰۲۲، به نظر می‌رسد بازارهای توکن‌های غیر قابل تعویض و ارزهای دیجیتال سقوط کرده‌اند. با این حال، بسیاری از اقتصاددانان و منتقدان می‌گویند که این «ریزش» برای توکن‌های غیر قابل تعویض‌ها «بسیار مورد نیاز» است تا در فضایی بالغ‌تر به جلو حرکت کنند (لارا ویلیامز، ۲۰۲۲، ۲۱۴). وقتی بازار توکن‌های غیر قابل تعویض به‌دلیل این «ریزش» بالغ شود، به سمت

به‌دلیل توانایی گنجانیدن حق امتیاز فروش مجدد در قراردادهای هوشمند توکن‌های غیر قابل تعویض‌ها است، بنابراین انگیزه‌های دوباره برای آن‌ها ایجاد می‌کند تا آثار هنری دیجیتال خود را برای استفاده و بهره‌مندی مصرف‌کنندگان به اشتراک بگذارند (چاو، ۲۰۲۱، ۲۱۳).

علاوه بر این، استدلال دوم مبنی بر اینکه هزینه‌های اداری و تلاش‌های لازم برای حفظ چنین حقی از نظر اقتصادی امکان‌پذیر نیست، می‌تواند بار دیگر به سرعت از طریق فناوری بلاک‌چین و قراردادهای هوشمند رد شود. فناوری بلاک‌چین می‌تواند به‌دلیل داشتن دفتر کل غیر قابل تغییر، به‌طور مؤثر اطلاعات و پرداخت‌ها را جمع‌آوری و به سازمان‌های نظارتی دولتی و خود هنرمندان تحویل دهد. سهولتی که فناوری بلاک‌چین می‌تواند، اگر نگوییم همه، بیشتر از هر مکانیسم دیگری که برای حفظ و نظارت بر حقوق حق امتیاز فروش مجدد نیاز داریم را تسهیل کرده، آن را به یک کاندیدای عالی برای کاهش تلاش‌های لازم برای مدیریت آن‌ها تبدیل می‌کند (ژائو، ۲۰۲۱، ۲۵۳). علاوه بر این، فناوری بلاک‌چین به دلیل اتوماسیون قراردادهای هوشمند جهت اجرای عملکردها و توافقات لازم بدون نیاز به شخص ثالث، می‌تواند بسیار مقرون به صرفه باشد. استفاده از آن به این منظور نیاز به استخدام کارمند برای جمع‌آوری پول، بررسی اطلاعات، نگهداری فهرست‌ها و پرداخت دستمزد هنرمندان را رفع می‌کند.

۵-۱-۵. امکان اثبات حقوق مصرح در حق امتیاز فروش مجدد توکن‌های غیر قابل تعویض

۵-۲-۱. حق امتیاز فروش مجدد در اتحادیه اروپا

حق امتیاز فروش مجدد توجه چندانی به خود جلب نکرده بود تا اینکه در سال ۲۰۰۱ اتحادیه اروپا دستورالعملی را برای هماهنگ کردن قانون کپی‌رایت در بین کشورهای عضو تصویب کرد (دستورالعمل اتحادیه اروپا ۸۴/۲۰۰۱/EC). این دستورالعمل دارای هدف قانونی روشن و واضحی بود: حق فروش مجدد برای اطمینان از این است که خالقین آثار هنری گرافیکی و هنرهای تجسمی در موفقیت اقتصادی آثار هنری اصلی خود سهیم باشند. این مسئله کمک می‌کند تا تعادل بین شرایط اقتصادی خالقین آثار هنری گرافیکی و تجسمی و سایر پدیدآورندگان که از بهره برداری های متوالی از آثارشان سود می‌برند، اصلاح شود.

مطابق دستورالعمل اتحادیه اروپا حق امتیاز برای «کلیه موارد فروش مجدد که شامل فروشندگان، خریداران یا واسطه‌های متخصصان بازار هنری می‌شود، مانند اتاق‌های فروش، گالری‌های هنری و به‌طور کلی، هر فروشنده آثار هنری» اعمال می‌شود. این قانون برای «آثار گرافیکی یا هنرهای تجسمی مانند تصاویر، کلاژ، نقاشی، طراحی، حکاکی، چاپ، لیتوگرافی، مجسمه‌سازی، ملیله‌کاری، سرامیک، سفال‌گری، ظروف شیشه‌ای و عکس اعمال می‌شود. [که] توسط خود هنرمند تولید می‌شوند یا کپی‌هایی از آنها که به‌عنوان آثار هنری اصل در نظر گرفته می‌شود» و به آن «آثار هنری اصلی» می‌گویند. هم-چنین شامل نسخه‌هایی می‌شود که «به تعداد محدود توسط خود هنرمند یا زیر نظر او تولید شده است» یا «با شماره‌گذاری، امضا یا به نحوی دیگر

«موارد استفاده واقعاً نوآورانه مانند بازی‌ها، حق امتیاز و مالکیت دارایی‌های واقعی» حرکت کنند (لارا ویلیامز، ۲۰۲۲، ۲۱۵). علاوه بر این، به جز مزایای موجود این ابزارها، به‌ویژه در حقوق حق امتیاز فروش مجدد برای هنرمندان دیجیتال، در این فناوری‌ها فضای کار برای بهبود فراوان وجود دارد (ژائو، ۲۰۲۱، ۲۶۸-۲۶۶).

با این حال، به لطف نمایش امکان استفاده هنرمندان بری بهره‌مندی از حق امتیاز فروش مجدد از طریق شور و شوق جامعه به استفاده از توکن‌های غیر قابل تعویض و پیش‌بینی‌های موجود مبنی بر اینکه سقوط توکن‌های غیر قابل تعویض صرفاً کاتالیزوری برای استفاده‌های واقعاً مبتکرانه مانند حق امتیاز فروش مجدد، می‌توان استدلال کرد که حق امتیاز فروش مجدد در ایالات متحده معتبر و قابل دستیابی است. پیشرفت‌ها در استفاده از این فناوری‌ها نشان می‌دهد که ارائه چنین حقی برای هنرمندان تجسمی دیجیتال در داخل ایالات متحده امکان‌پذیر بوده و اگر گفته نشود همه؛ ولی بسیاری از نگرانی‌های مخالفان را می‌توان با استفاده از این فناوری‌ها رفع نمود.

۵-۲. حق امتیاز فروش مجدد توکن‌های غیر قابل تعویض در حقوق اتحادیه اروپا، جامعه آند، سازمان آفریقایی مالکیت فکری، استرالیا و برزیل

در این قسمت به بررسی حق امتیاز فروش مجدد توکن‌های غیر قابل تعویض در حقوق اتحادیه اروپا و چند کشور دیگر پرداخته می‌شود.

پس از هر فروش هر اطلاعاتی که نیاز دارند را از «متخصصان بازار هنر» طلب کنند و این افراد را مجبور به ارائه اطلاعات لازم برای تسهیل جمع‌آوری حق امتیاز فروش مجدد کنند (هانت، ۲۰۱۳، ۹۸).

در اکثر موارد، قوانین اتحادیه اروپا موفق بوده است. گزارش‌های به‌دست آمده از لندن نشان می‌دهد که از سال ۲۰۰۶ تاکنون ۱۵.۵ میلیون پوند به هنرمندان زنده پرداخت شده است (دانیل گرانت، ۲۰۲۱). کمیسیون اروپا گزارش می‌دهد که بازارهای فرانسه و آلمان همگی بین سال‌های ۲۰۱۰ و ۲۰۱۱ درجات متفاوتی از افزایش فروش را تجربه کرده‌اند. همچنین گزارش کمیسیون اروپا نشان می‌دهد آثار هنرمندان زنده اتحادیه اروپا از ۶۰ درصد در سال ۲۰۰۲ به ۶۶ درصد در سال ۲۰۱۰ و سهم بازار بریتانیا از ۴۰ درصد به ۴۲ درصد افزایش یافته است. نکته مهم این است که میانگین هزینه تخمینی هر تراکنش فقط ۵۰ یورو بوده است. تقریباً ۴۵ درصد از فروش به زیر سطح ۳۰۰۰ یورو کاهش یافته و حق امتیازی تا ۱۵۰ یورو را به همراه دارد و ۳۹ درصد دیگر یک پله بالاتر بوده و حق امتیاز تا ۲۰۳۰ یورو را به‌دست آورده است.

طبق ماده ۱ دستورالعملی که اتحادیه اروپا برای حق فروش مجدد تهیه کرده است: «کشورهای عضو باید به نفع خالق اصلی اثر هنری، حق فروش مجدد را به عنوان حق مسلم تعریف کنند به نحوی که نتوان حتی با اعلام قبلی، خالق اصلی اثر را از دریافت حق امتیازی بر اساس قیمت فروش مجدد اثر، پس از اولین انتقال اثر توسط خالق آن، محروم نمود. ۲. حق ذکر شده در بند ۱ شامل کلیه موارد فروش مجدد که شامل فروشندگان، خریداران یا واسطه‌های

توسط هنرمند مجاز شمرده شده است». حداقل قیمت ممکن است از ۳,۰۰۰ یورو تجاوز نکند، اما کشورهای عضو این گزینه را دارند که یک محدودیت دیگر اضافه کنند؛ که حق امتیاز فروش مجدد برای آثار فروخته شده توسط صاحبان آنها که در سه سال گذشته از خالق اثر خریداری شده و با قیمت کمتری از ۱۰,۰۰۰ یورو فروخته می‌شوند اعمال نمی‌شود. و فروشنده باید حق امتیاز را بپردازد. با این حال، اتحادیه اروپا نحوه جمع‌آوری و حواله کرد آن را به کشورهای عضو واگذار می‌کند. مدت زمان در نظر گرفته شده توسط اتحادیه اروپا، عمر خالق به اضافه هفتاد سال است:

الف) ۴ درصد برای بخشی از قیمت فروش تا ۵۰ هزار یورو؛

ب) ۳ درصد برای بخشی از قیمت فروش از ۵۰ هزار تا ۲۰۰ هزار یورو؛

ج) ۱ درصد برای بخشی از قیمت فروش از ۲۰۰ هزار تا ۳۵۰ هزار یورو؛

د) ۰.۵ درصد برای بخشی از قیمت فروش از ۳۵۰ هزار تا ۵۰۰ هزار یورو؛

ه) ۰.۲۵ درصد برای بخشی از قیمت فروش بیش از ۵۰۰ هزار یورو.

با این حال، کل مبلغ حق امتیاز نمی‌تواند از ۱۲ هزار و ۵۰۰ یورو تجاوز کند.

حق امتیاز فروش مجدد غیر قابل بیع و سلب ناشدنی است. این مبلغ قابل پرداخت به «خالق اثر بوده ... و پس از مرگ او به ذی‌حقان وی تعلق می‌گیرد». سرانجام، اتحادیه اروپا به خالقین حق داده تا سه سال

نوعی بازنمایی و نماد از اثر هنری است و نه خود اثر هنری. علاوه بر این، فروش یک توکن‌های غیر قابل تعویض، در بیشتر موارد، فروش خود اثر هنری را در بر نمی‌گیرد؛ بلکه عبرات است از تخصیص مجدد یک مجموعه داده در بلاک‌چین (پروهاسکا مارچرید، ۲۰۲۲، ۱۹۸). موضوع دیگر مربوط به اعمال بند ۳ ماده ۱ خواهد بود که استثنای اعمال حق فروش مجدد را در مواردی که «قیمت فروش از ۱۰۰۰۰ یورو تجاوز نکند» تعیین می‌نماید. بنابراین متن به معاملات انجام‌شده بر اساس یورو اشاره دارد. با این حال، این تراکنش می‌تواند از طریق ارزشهای رمزنگاری شده مانند بیت کوین یا اتر انجام شود. طبق بخشی از این دکترین، تا زمانی که بتوان آن‌ها را به یورو تبدیل کرد، این موضوع مانعی برای اعمال حق نخواهد بود.

۵-۲-۲. جامعه آند

جامعه آند و سازمان آفریقایی مالکیت فکری نمونه‌هایی از بلوک‌های تجاری منطقه‌ای با قانون حق امتیاز فروش مجدد هستند. جامعه آند یک بلوک اقتصادی است متشکل تعدادی از کشورهای آمریکای لاتین. این بلوک اقتصادی پس از امضای موافقت-نامه اقتصادی کارتاخنا در سال ۱۹۶۹ موجودیت یافت. تا سال ۱۹۹۶ نیز این بلوک «معاهده آند» نام داشت و از این سال به بعد «جامعه آند» نام گرفت. جامعه آند بر اساس معاهده آند در سال ۱۹۶۹ توسط کشورهای بولیوی، شیلی، کلمبیا، اکوادور و پرو تأسیس شد. با امضای تفاهمنامه همکاری با مرکوسور، کشورهای آرژانتین، برزیل، پاراگوئه و اوروگوئه به عنوان اعضای وابسته به جامعه آند پیوسته‌اند. قرار شماره ۳۵۱ جامعه آند ساختاری

متخصص بازار هنر، مانند اتاق‌های فروش، گالری‌های هنری و به‌طور کلی، هر نوع فروشنده آثار هنری را در بر می‌گیرد. ۳. کشورهای عضو می‌توانند مقرر کنند که در مواردی که فروشنده اثر را مستقیماً از خالق اثر تهیه کرده، کمتر از سه سال از زمان فروش اولیه گذشته باشد یا قیمت فروش مجدد از ۱۰۰۰۰ یورو تجاوز نکند، حق مندرج در بند ۱ در مورد فروش مجدد اعمال نشود.»

«بر اساس این ماده، فروش مجدد یک اثر دیجیتال، گرافیکی یا تجسمی مرتبط با توکن‌های غیرقابل تعویض، تا زمانی مطابق متن بالا، یک اثر «اصلی» محسوب شود، باید مشمول حق فروش مجدد گردد. به عبارت دیگر، حق فروش مجدد به آثاری تعلق می‌گیرد که یا تنها یک نسخه از آن‌ها موجود باشد یا در تعداد محدودی که مورد تأیید خالق اصلی اثر باشد تولید شده باشند. هدف توکن‌های غیر قابل تعویض دقیقاً تمایز یک کپی یا کپی‌های «شماره‌دار» از کپی‌های دیجیتال در تعداد نامحدود است. ایجاد نشدن فایل دیجیتال توسط خود هنرمند، مثلاً به دلیل نداشتن مهارت کامپیوتری، مانعی ایجاد نمی‌نماید و این تا زمانی است که اثر توسط خود هنرمند یا تحت هدایت او تولید شده باشد.»

اما آنچه به نظر می‌رسد مشکل ساز است، اعمال بند ۱ ماده ۲ این بخش‌نامه است. در واقع، موضوع حق فروش مجدد باید مشمول «آثار گرافیکی یا هنرهای تجسمی مانند تصاویر، کلاژ، نقاشی، طراحی، حکاکی، چاپ، لیتوگرافی، مجسمه، ملیله، سفال‌گری، ظروف شیشه‌ای و عکس» گردد. بنابراین اثر هنری باید به شکل فیزیکی وجود داشته باشد. این معمولاً در مورد توکن‌های غیر قابل تعویض ها صدق نمی‌کند. زیرا

در نظر گرفته‌اند - عمر خالق به اضافه هفتاد سال - در حالی که بولیوی سال‌های عمر به اضافه پنجاه سال را در نظر می‌گیرد. ثانیاً، نرخ‌های حق امتیاز آن‌ها لزوماً یکسان نیستند. سوم، هر سه طرح حق امتیاز «آثار هنری سه‌بعدی» را پوشش می‌دهند؛ اما حق امتیاز در بولیوی و اکوادور شامل نسخه‌های دستی نیز می‌شود. به همین ترتیب، هر سه طرح، آثار معماری را از ذیل پوشش خارج قانون می‌کنند، اما از نظر هنر کاربردی، آثار سمعی و بصری و عکس‌ها متفاوت هستند. پرو تنها عضوی است که دارای مکانیسم حفاظت فرهنگی است. مقرراتی که حق امتیاز طلب‌ننده را «برای اهداف ارتقای فرهنگی» به مؤسسه ملی فرهنگ کشور منتقل می‌نماید. علیرغم این تفاوت‌ها، همه اعضا موافق‌اند که این حق غیر قابل انکار و غیر قابل چشم‌پوشی است. حق را می‌توان از طریق وصیت‌نامه به وراثت واگذار کرد، هیچ تشریفات برای واگذاری حق به دیگری لازم نیست. حق امتیاز برای کلیه معاملات فروش مجدد که شامل حراج عمومی یا فروشنده آثار هنری باشد اعمال می‌شود و اینکه دارندگان حقوق می‌توانند حقوق خود را به مدیریت جمعی بسپارند. نظام مدیریت جمعی نظامی است که برای اولین بار در فرانسه به وجود آمد. در این نظام که سازمان‌های مدیریت جمعی نقش اساسی و مهم دارند، به نمایندگی از اعضای خود که معمولاً پدیدآورندگان و دارندگان حق مؤلف و حقوق مرتبط هستند، حقوق آن‌ها را اجرا و مدیریت می‌نمایند. سازمان‌های مدیریت جمعی، اداره و اجرای دسته‌ای از حقوق را به عهده دارند که اجرای انفرادی و شخصی آن‌ها از سوی پدیدآورندگان مشکل و یا غیر ممکن است.

مشابه دستورالعمل EC/۸۴/۲۰۰۱ اتحادیه اروپا دارد. مصوبه ۳۵۱ مجموعه‌ای حداقلی از دستورالعمل‌ها را ارائه می‌کند و در عین حال، صراحتاً به کشورهای عضو دستور می‌دهد که شکاف‌ها و جزئیات را بر این اساس پر کنند. با این حال، دستورالعمل‌های جامعه آند بسیار کمتر از دستورالعمل‌های اتحادیه اروپا الزام آور هستند. به‌عنوان مثال، مقررات حق امتیاز فروش مجدد مصوبه ۳۵۱ بیان می‌کند که «خالقین آثار هنری و در صورت فوت، جانشینان آن‌ها حق سلب ناشدنی دارند که در فروش متوالی اثر از طریق حراج عمومی یا از طریق فروشندگان حرفه‌ای هنر سهمی از مبلغ فروش مجدد را به‌دست آورند. کشورهای عضو مقرراتی را در مورد حق مذکور وضع خواهند کرد». همچنین، کشورهای عضو باید حداقل مدت زمان برابر عمر خالق به اضافه پنجاه سال را تعیین کنند و از قرار دادن شرط پیش‌نیاز دیگری پرهیز نمایند. کشورهای عضو باید محدودیت‌هایی را برای انتقال یا واگذاری تعیین کنند و مشارکت در مدیریت جمعی باید به‌صورت داوطلبانه باشد؛ مگر اینکه کشور عضو قانون دیگری وضع کند.

به‌دلیل انعطاف نسبی دستورالعمل‌های جامعه آند، تنوع قابل توجهی در قوانین حق امتیاز فروش مجدد در بین اعضای آن وجود دارد. از سال ۲۰۱۱، تنها یکی از چهار کشور عضو جامعه آند، یعنی کلمبیا، مقررات حق امتیاز فروش مجدد را تصویب نکرده است. بولیوی قدیمی‌ترین قانون را دارد، و حتی تا سال ۲۰۱۳ چندان آن را به روز نکرده است، شرایط این کشور تفاوت چندانی با قوانین اکوادور و پرو ندارد. تنها استثنا این است که دو کشور اخیر مانند اتحادیه اروپا هر دو مدت زمان اثرگذاری طولانی‌تری

مسلم دارند که در عواید فروش آن اثر یا نسخه خطی از طریق حراج عمومی یا از طریق یک مزایده عمومی توسط فروشنده، صرف نظر از شرایطی که معامله توسط آن دومی انجام شده، سهیم باشند.

(۲) مقررات فوق در مورد آثار معماری یا آثار هنری کاربردی اعمال نمی‌شود.

(۳) شرایط اعمال این حق و همچنین میزان مشارکت در عواید فروش توسط مقام ملی صلاحیت‌دار تعیین خواهد شد.

اطلاعات در مورد اثربخشی طرح‌های منطقه‌ای آن‌ها به آسانی در دسترس نبود. ترجمه انگلیسی فقط برای نیمی از کشورهای عضو در دسترس بود. با این حال، به طور کلی، OAPI علیرغم برخی مسائل اجرایی به‌عنوان شخصیت دارای چارچوب مالکیت معنوی خوب شناخته شده است.

۵-۲-۴. استرالیا

استرالیا نمونه ای از کشوری است که حق امتیاز فروش مجدد را در سطح ملی ایجاد کرده است. این طرح یک طرح حق امتیاز دقیق و با نرخ ثابت را وضع کرده که تا حد زیادی مؤثر بوده است. موفقیت آن را می‌توان به‌عنوان متمایزترین ویژگی آن شناخت. قانون حق امتیاز فروش مجدد استرالیا بسیار متمرکزتر از سایر طرح‌ها است. با این حال، بسیاری از عناصر کلیدی حق امتیاز استرالیا مشابه اعضای اتحادیه اروپا است.

در استرالیا، حق امتیاز برای تمامی فروش‌های مجدد تجاری «اثرهای اصلی هنرهای تجسمی» اعمال می‌شود که شامل یک متخصص بازار هنر است تا

در کل، به نظر می‌رسد که قانون جامعه آند گستردگی بسیار کمتری نسبت به اتحادیه اروپا دارد. قرار ۳۵۱ بسیار بیشتر از دستورالعمل EC/۸۴/۲۰۰۱ اتحادیه اروپا به اعضا حق تغییر داده است. همچنین به نظر می‌رسد که در مفاد کلیدی بین اعضا یک-نواختی کمتری وجود دارد. تنوع تقریباً در نیمی از عناصر دیده می‌شود. با این حال، برخلاف اتحادیه اروپا، به نظر می‌رسد که این توافق نظر بین همه وجود دارد که نرخ ثابت بهترین رویکرد است، علی‌رغم اینکه هیچ راهکاری در مورد نرخ بهینه ارائه نشده است. با این حال، برخی از محققان پیشنهاد می‌کنند که چنین استانداردهای حداقلی در سطح منطقه‌ای احتمالاً نتیجه تغییر سریع سیاست‌ها و احتمالاً فقدان یک‌نواختی در محتوا و رویه بوده، و همچنین نشان دهندهی فرآیند شفاف قانون‌گذاری است (آلبرتا؛ سیلوا، ۲۰۱۲، ۴۳۶). علاوه بر این، مصوبه ۳۵۱ قادر به حذف انحرافات بازار داخلی نبوده؛ انحرافات که به نفع برخی از خالقین نسبت به سایرین و ایجاد مزیت‌های ناعادلانه در بین اعضای جامعه آند بود است (آلبرتا؛ سیلوا، ۲۰۱۲، ۴۴۰). هم-چنین زیرساخت ساده نیز می‌تواند عاملی برای تسهیل کارهای اجرایی باشد (کرک، ۲۰۱۲، ۴۳). برخی از کشورهای اتحادیه اروپا نیز به نظر می‌رسد که در اجرا عقب مانده‌اند.

۵-۲-۳. سازمان آفریقایی مالکیت فکری

سازمان آفریقایی مالکیت فکری یک بلوک تجاری اقتصادی است. قانون فروش مجدد مربوطه چنین آورده است:

(۱) خالقین آثار گرافیکی و سه بعدی و نسخه‌های خطی، صرف نظر از هر گونه انتقال اثر اصلی، حق

را که ممکن است در هر فروش مجدد یک اثر هنری اصلی از نسخه‌های خطی به‌دست آورد که پیشتر واگذار کرده، دریافت نماید». این حق تا پایان عمر مؤلف به اضافه هفتاد سال قابل اعمال است و می‌تواند بر اساس «ترتیب وراث طبق قانون مدنی» اعمال شود. به‌علاوه، خالقین می‌توانند برای اعمال و دفاع از حقوق خود، سازمان‌های غیر انتفاعی تشکیل دهند. در هر صورت، «در صورتی که خالق حق امتیاز فروش مجدد خود را در زمان فروش مجدد دریافت نکند، فروشنده به‌عنوان امانت‌دار تودیع مبلغ قابل پرداخت به او در نظر گرفته می‌شود؛ مگر در مواردی که عملیات توسط مزایده‌گزار انجام شده باشد که در این صورت مزایده‌گذار امین محسوب می‌شود».

این طرح خاص بسیار سطحی است و از مدل افزایش درصدی استفاده می‌کند که لیلیان دی پیردون-فاوست در اوایل دهه ۱۹۹۰ ابداع نمود که به دلیل پیچیدگی‌ها و هزینه‌های مرتبط با ردیابی قیمت‌های خرید و فروش غیر قابل اجرا بود. حمایت از مالکیت معنوی برزیل به‌طور کلی نسبت به سایر کشورها کم و ناکافی است (کرک، ۲۰۱۲، ۶۵). با این حال، طرحی که برزیل ارائه می‌کند ارزش بازبینی دارد. زیرا نمونه‌ای از روشی است که بسیاری از کشورها برای ساختار استفاده از این حق مورد بهره‌برداری قرار می‌دهند.

۶. نتیجه

با مقایسه قوانین ایالات متحده، اتحادیه اروپا، جامعه آند، سازمان آفریقایی مالکیت فکری، کشور استرالیا و برزیل به این نتیجه رسید که قانون اتحادیه اروپا جامعیت بیشتری دارد و می‌تواند در بستر قانون حق امتیاز فروش مجدد آثار هنری و تجسمی، حق امتیاز

زمانی که قیمت فروش برابر با ۱۰۰۰ دلار استرالیا یا معادل آن به یک ارز خارجی باشد. این طرح به خالقین اجازه می‌دهد تا به‌تنهایی یا از طریق یک نهاد مدیریت جمعی مورد تأیید دولت، حق خودشان را مطالبه کنند. با این حال، خالقین و جانشینان آن‌ها باید یک آزمون اقامتی را بگذرانند تا این حق را دریافت کنند. در موقعیتی که کمی با وضعیت اعضای اتحادیه اروپا متفاوت است، استرالیا مقرر می‌دارد که وجوه مطالبه‌نشده ابتدا باید بین هر یک از خالقین مشترک توزیع شود، سپس به فروشنده بازگردانده شود، و در صورت امکان، برای پوشش هزینه‌های اداری نگهداری شود (هانت، ۲۰۱۳، ۹۹). مانند اتحادیه اروپا، این حق برای عمر خالق به اضافه هفتاد سال قابل اعمال است. نرخ پاداش ۵ درصد از قیمت فروش خالص پس از کسر حق بیمه و مالیات خریدار است، که مشمول مالیات کالا و خدمات نمی‌گردد. این با حق امتیاز اتحادیه اروپا که از خالص هم مالیات‌ها محاسبه می‌شود و از نوعی مقیاس شیب‌دار به‌جای نرخ ثابت استفاده می‌کند، متفاوت است. مانند حق امتیاز اتحادیه اروپا، حق امتیاز استرالیا شخصی تلقی می‌شود، کاملاً غیر قابل سلب کردن بوده و نمی‌توان آن را اسقاط نمود. این حقوق را تنها در صورتی می‌توان به ارث گذاشت که آزمون اثبات ورثه‌جانبه انجام شود.

۵-۲-۵. برزیل

نمونه بسیار متفاوتی را می‌توان در کشور برزیل یافت. این کشور نیز از یک طرح حق امتیاز فروش مجدد در سطح ملی استفاده می‌کند. قانون برزیل به روشنی مقرر می‌دارد که «خالق، این حق غیر قابل فسخ و غیر قابل انکار را دارد که حداقل ۵ درصد از هر سودی

فروش مجدد در کشورهای نظیر ایالات متحده شده است را برطرف می‌کند. علاوه بر این، توکن‌های غیر قابل تعویض ها در بلاک‌چین، به‌ویژه قراردادهای هوشمند آنها، مکانیسم ارزشمندی برای اعمال، جمع‌آوری و توزیع مؤثر درصدهای حق امتیاز فروش مجدد مورد نیاز در فروش بعدی آثار این هنرمندان بصری دیجیتال فراهم می‌کنند. هم‌چنین، دسترسی به هنرمندان اقلیت از طریق این رسانه‌های دیجیتال گسترش یافته و احتمالاً ادامه خواهد یافت، همان‌طور که دسترسی به دستمزد عادلانه برای آثار هنری آنها، در نتیجه شکاف بین نژادی و اختلاف طبقاتی اجتماعی - اقتصادی بین هنرمندان پر می‌شود. با اتخاذ حق امتیاز فروش مجدد، هنرمندان تجسمی دیجیتال از طریق مقررات دولتی که به پیشبرد هدف قانون کپی رایت، یعنی «ترویج علوم و هنرهای مفید» کمک می‌کند، حمایت بیشتری دریافت خواهند کرد.

۷. سهم نویسندگان

همه نویسندگان در تهیه پژوهش حاضر مشارکت برابر داشته‌اند.

۸. تضاد منافع

در این پژوهش تضاد منافع وجود ندارد.

فروش مجدد ان. اف. تی.ها در قراردادهای هوشمند را نیز به رسمیت شناخت. سایر قوانین مورد بررسی در این مقاله (قوانین جامعه آند، سازمان آفریقایی مالکیت فکری، کشور استرالیا و برزیل)، اگرچه به اندازه قانون اتحادیه اروپا جامع و مفید نیستند؛ ولی در هر حال بستری حداقلی برای بهره بردن از آنها جهت تحقق حق امتیاز فروش مجدد ان. اف. تی.ها در قراردادهای هوشمند فراهم می‌نمایند و پیشروتر از قوانین ایران هستند که هیچ اشاره‌ای به حق امتیاز فروش مجدد در آثار تولیدشده در بستر مالکیت فکری ننموده است.

افزایش استفاده از هنر، به لطف نوآوری رسانه‌های اجتماعی و اینترنت، به نیاز به حمایت بیشتر از هنرمندان دیجیتال و آثار آنها کمک کرده است. دیگر منصفانه نیست که هنرمندان دیجیتال به دلیل عدم توجه به فضای بازار منحصر به فردی که در آن زندگی می‌کنند، از ثمره کار خود بی بهره بمانند. اگر واقعاً هم‌راستا با اهداف اساسی قانون کپی رایت عمل شود، باید تشویق و حمایت از همه هنرمندان از طریق حقوق و مقررات عادلانه آنها ادامه یابد. هنرمندان دیجیتال توانسته‌اند با بهره‌مندی از ابزارهای استفاده از توکن‌های غیر قابل تعویض، بلاک چین و قراردادهای هوشمند برای هنرهای تجسمی دیجیتال، پاداش مناسبی برای آثار هنری خود دریافت کنند. علاوه بر این، ثابت شده با بهره‌مندی از یک بستر دیجیتال مانند توکن‌های غیرقابل تعویض در بلاک چین و قراردادهای هوشمند آنها، می‌توان حقوق حق امتیاز را به راحتی ردیابی نمود و بنابراین، نگرانی‌های اقتصادی که چندین دهه مانع اجرای حقوق مصرح در حق امتیاز

Jrrr aal J COPR SOC'Y USA NN531
.1... -1....

منابع

فارسی

– Camp, Tom R," Art Resale Rights and the Art Resale Market , Journal BULL COPYR SOC'Y U%# NN# 146 r1rrrr

– کلانتری، علی؛ بهرام ارجاوند، مهران؛ کمالی نژاد، فاطمه؛ خراط، یگانه، «بررسی فرصت‌ها و چالش‌های بازار توکن‌های غیر قابل تعویض و جایگاه آن در روابط تجاری»، مجله مدیریت، اقتصاد و کارآفرینی، شماره ۴، ۱۳۹۹.

– Chow, Andrew R,t s are Shaking Up the Art World–But They Could Change So Much More", TIME MAGAZINENN 5,, 2.21.

– محمودی، امیررضا؛ میری بالاجورشری، سیده مهشید، «واکاوی مکانیزم‌های بیمه توکن‌های غیر مثلی»، مجله مطالعات حقوقی فضای مجازی، شماره اول، بهار ۱۴۰۱.

– Fisher, William," Copyright Theory, Berkman Klein Center for Internet and Society at Harvard University", <https://cyber.harvard.edu/copyrightfo rlibrarians /In trcccc t.PPPPers,,,,,, 2,1,,>

– میراشرفی، امیرحسین، بررسی تأثیر تکنولوژی بلاکچین بر کاربرد توکن‌های بی‌همتا (NFT) و سرمایه‌گذاری در آن‌ها»، مجله مطالعات نوین بانکی، دوره ۵، شماره ۱۷، ۱۴۰۱.

– Grant, Daniel, "Droit de uuit” Debate Heats Up ARTNEWS", tt t: //www.arte e ecmm#12/ /1/ 11/ droit-de-suite-debate-heats-up/, archived at tt :://eerma.cc/3WYV-C.. . ((Ja).11).2)12))

لاتین

– Hunt, Katie ,"China Debates Droit de Suite Some Say It Will Stifle the Market. Others Think It Could Stop Fakes at Auction ART NEWSPAPER", [http://ww w.theartnewspaper.com/arti cles/China-debates-droit-de-sii te/2\(565\(\(\(e.. 1,, 2\)13\)\)](http://ww w.theartnewspaper.com/arti cles/China-debates-droit-de-sii te/2(565(((e.. 1,, 2)13)))

– Alberta ,J,, Cerda ,Silva, "Copyright Convergence in the Andean Community of Nations", Journal TEX INTELL PROP L J NN 36,2.12.

– KIRK, RONALD," OFFICE OF THE UNITED STATES TRADE REPRESENTATIVE", nSPECIAL REPORTNN#4,, 2,12,

– Anderson, Maxwell ,"Self-Teught’ ll cck Attists ee Ottnn the Last to Benefit When Their Prices Go Up. But We Can Change That– H’”’ s How", Artnet News [https://news.artnet.com/opinion/resale royalties-souls-grown-deep-1.26363. \(Nov ee 25\) 2\)2\)\)](https://news.artnet.com/opinion/resale royalties-souls-grown-deep-1.26363. (Nov ee 25) 2)2)))

– Mastrangelo, Lara,, Suite, Droit De, " Why the United States Can No

– C. Wu, Jeffrey ,"Art Resale Rights and the Art Resale Market",

Royalty Right", Journal NOTRE DAME JOURNAL OF INTERNATIONAL & COMPARATIVE LAW, 2011, 2.1..

– Wicker, Laurel, Salisbury, et al., "The Artist's Resale Right and The Art Act", Journal Center for Art Law, 2011, 2.1.,

– Williams, Lara, "The Market Has Collapsed (But That May Not Be a Bad Thing)", Investment Monitor, <https://www.investmentmonitor.ai/crypto/market-collapse-cryptocurrency-value>, 2022.

– Zhao, Zhao, "Fulfilling the Right to Follow Using Blockchain to Enforce the Artist's Resale Right", Journal CARDOZO ARTS & ENT. L.J., 2021.

Longer Ignore the Global Trend", Journal CHI-KENT JOURNAL OF LAW, 2011, 2.1..

– Mione, Toni, "Resale Royalties for Visual Artists: The United States Taking Cues from Europe", Journal CARDOZO JOURNAL OF ARTS & ENTERTAINMENT LAW, 2011, 2.13,

– Mione, Toni, "Resale Royalties and Licensing of Copyrights to Artists", Journal CARDOZO JOURNAL OF ARTS & ENTERTAINMENT LAW, 2011, 2.22,

– Packard, Cassie, "Souls Grown Deep Starts Unprecedented Resale Royalties for Artists", Journal CARDOZO JOURNAL OF ARTS & ENTERTAINMENT LAW, 2022, 5.22,

– PROHASKA-MARCHIED, Martin, "NFTs in the art market Can digital artworks creators claim resale rights?", available at <https://www.taylorandfrancis.com/en/insights-and-research/2022/1/nfts-in-the-art-market-austrian-perspective>, 2022a

– Ricketson, Sam & Ginsburg, Jane C, International Copyright and Neighbouring Rights The Berne Convention and Beyond, second edition, Begg, 2007, 2.6.

– Schten, Allison, "No More Starving Artists Why the Art Market Needs a Universal Artist Resale